

Når fremstillingen bliver lidt luftig, skyldes det selvfølgelig bogens relativt beskedne længde. Den virker sine steder tillige uigennemskuelig og uden de nødvendige mellemregninger, hvilket bestemt ikke er nogen god strategi overfor den (generelt) ateoretiske historievitenskaber, som han forsøger at bringe på ret køl igen. Schanz giver ikke »det historiske« den fylde, der skal få os til i højere grad at drage omsorg for erindringen og ikke til bare historiens skygger. Man ønsker derfor, at Schanz var gået mere helhjertet til sagen. Dette skal dog ikke overskygge, at bogen er et kærkomment og meget kompetent forsøg på dansk på at bringe historiefilosofien om end ikke ind i den traditionelle historievitenskaber, så til debat.

Carsten Madsen

Politikens historiske atlas. Håndbog i verdenshistorie. Dansk udgave af The Times Compact Atlas of World History, redigeret af GEOFFREY PARKER. Dansk udgave EJLER HINGE-CHRISTENSEN. Geografisk konsulent TONNY HÜBBE. Politikens forlag 1996. 176 sider, kr. 199 indb.

Dette er ikke så meget et historisk atlas som en verdenshistorisk håndbog med atlas, og som sådan fungerer den særdeles godt. Man har tydeligvis forsøgt at undgå eurocentrisme og at give et rundt billede af menneskeheden udvikling og historie. Politisk korrekt, men meget nyttigt. Der er f.eks. kort over Nord- og Sydamerika frem til 800 e.kr., landbrugets udvikling i Europa 6000-1000 f.kr., det forhistoriske Afrika og Australien. Det er ganske spændende og oplysende at bladde igennem disse atlas og kort, som alle er forsynet med korte essay-lignende uddybninger. I sagens natur kan de ikke inkludere nøjere forskningsdiskussioner, men må give den forklaring, der hersker på bjerget, og det er lykkedes ganske godt.

Der er fejl og uklarheder, og denne anmelder har kunnet lege den obligatoriske find tre fejl, mere for at vise, at han har læst bogen:

S. 28: På kort over Kreta har man ikke inkluderet fund af linear B-tavler i Khania. Ligeledes bør Knossos vel være på kortet ikke blot som minoisk, men også mykensk palads.

S. 44: Byzans bør vel ikke kaldes Byzantion, og araberne belejrede ikke Byzantion 673-78 og 717-18, men hovedstaden Konstantinopel.

S. 134: Japanerne angreb ikke Pearl Harbour i 1942, men i 1941, således som det også står korrekt i teksten.

Jeg savnede et kort over befolkningstæthed og et om bykulturens udvikling, og et om våbenteknologiens udvikling havde ikke været at foragte. Kortene er for små og summariske til at kunne bruges ved specialstudium af en periode, men som et hurtigt vue over verdenshistorien fungerer bogen glimrende. Det er en praktisk og anbefalelsesværdig håndbog.

Dan H. Andersen